

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. No 54.

Niende Session.

27de Møde.

Fredagen den 13de Novbr. Aften Kl. 6 1/2.

(Fortfat.)

M. P. Bruun: Med Hensyn til det Ændringsforslag, som en anden æret Lands- thingsmand (Nyholm) og jeg have stillet, skal jeg henholde mig til, hvad jeg tillod mig at ytre ved Sagens første Behandling. Det vil bemærkes, at Ændringsforslaget indeholder en Udvidelse af Testationsretten i Over- eensstemmelse med, hvad der hidtil har været gjældende Lov, og tillige en Udvidelse, som det forekommer mig staaer i god Harmoni med flere andre Bestemmelser i Arveloven. Jeg sigter herved f. Ex. til Selveierbondernes Testa- tionsret, jeg sigter til de bestaaende Stambuse og Fideicommisser og andre Bestemmelser. Sagen selv er derved, synes mig, temmelig klar, og jeg skal henstille til det ærede Thing, om det maatte finde, at Forslaget fortjener Bisalb. Jeg skal kun gjentage, at det i alt Fald kun er en Udvidelse af Testationsret- ten, og at det for mig har været Hoved- sagen.

Lehmann: Forsaavidt Forslaget gaar ud paa en Udvidelse af Testationsretten, vil det af det andet Forslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, sees, at jeg deri kan være alde- les enig. Jeg troer, at en udstrakt Ret til at disponere ved Testament over sine Giendele og en rigelig Brug deraf er Noget, som efter Historiens Vidnesbyrd altid er gaaet Haand i Haand med den større Udbylting af den individuelle og politiske Frihed, og jeg troer, at det er on- skeligt, at en saadan Ret indtræder hos os i

et større Omfang end hidtil. Derimod kan jeg paa ingen Maade finde det ønskeligt, at det skulde see under den Form, som den sidste ærede Taler tilligemed et andet Medlem af Thinget har foreslaaet. Det er ganske vist, at det i sit Væsen er en Udvidelse af Testationsretten, men, forsaavidt det er en Fortsættelse af eller et Modstykke til den Bestemmelse, der indehol- des i Fr. 21de Mai 1845 § 2, vil det alle- rede af denne Bestemmelser Plads sees, at den deri ikke staaer som en egentlig Udvidelse af Te- stationsretten, men som en ganske anomal Bes- temmelse, hvori det i et vist enkelt Punkt ikke er afgjort ved Lovgivningen, men er overladt til alle Vedkommende selv at vælge imellem to Principer. Alle Reglerne for Testationsretten staae nemlig i Styringen af Loven, og denne Bestemmelse er stillet som et lille Appendix til den første, som siger, at lige Arv for Mand og Kvinde skal finde Sted i al Arv undtagen i nedstigende Linie, der kunne Forældrene efter § 2 vælge, om de ville tillægge deres Døtre Broderlodder eller som hidtil kun Søsters lodder, og som en sær Inconsequens er tilføjet: eller paa anden Maade ud- sævne den ellers stedfindende. Forstjel. Det er imidlertid ikke blot Pladsen, som viser, at man ikke har betragtet det som en egentlig Udvidelse af Testationsretten, men tillige hele Bestemmelsens Indhold. Det er saaledes klart og ogsaa antaget i Praxis, at de strenge Bes- temmelser med Hensyn til den formelle Affat- telse af Testamenter ikke finde Anvendelse paa dette Forhold, og jeg troer derfor, at det med Rette bør betegnes saaledes, at man allerede dengang var sig bevidst, at det Retfærdige vilde være ubetinget at lade Mand og Kvinde gaae i lige Arv, men at man af Hensyn, som